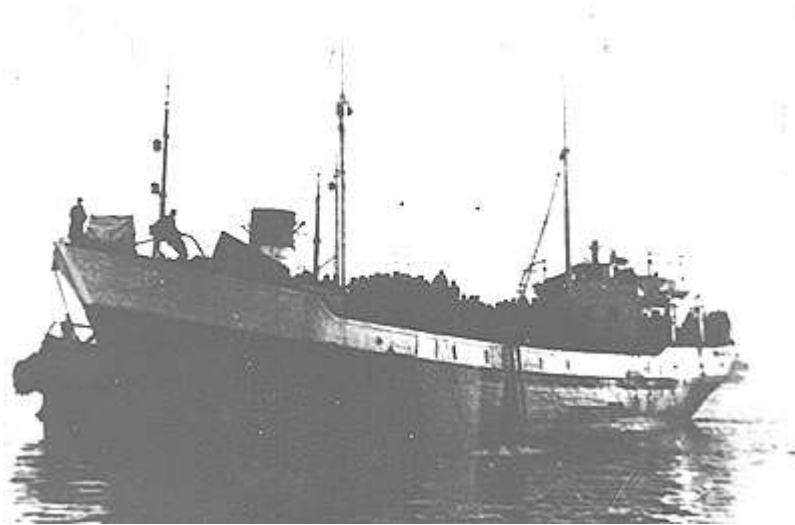

'בונים ולוחמים'

יצאה מבקאר שביוגוסלביה ב- 18 בפברואר 1948 כשעל סיפונה 1002 מעפילים צעירים. סמוך לחוף ניצנים נתגלתה הספינה ויורטה ע"י משחתות. מאחר והתקופה הייתה סמוכה לסיום המנדט הבריטי הוחלט לא להתנגד. המעפילים, שירדו ללא כל התנגדות, נשלחו לקפריסין .

מדובר באותה אוניה שהפליגה בינואר 1946 כ"אנצו סרני".

מפרט טכני

שמות קודמים	אנצו סרני Rondine*
שם צופן	דינה
שנת בניה	1944 – 1945
סוג כלי השייט	ספינה עשויה עץ, אורכה 34 מ', רוחבה 9 מ'.
תפוסה	550 טון
הנעה	מנוע דיזל איטלקי אנסלדו, (Ansaldo) מס' סיבובי מדחף 350 במהירות רגילה .
מהירות	7.5 קשרים
*	מדובר באותה ספינה שהפליגה ב 9 בינואר כ"אנצו סרני."

רכש והכנה

הרוכש	יהודה ארזי ועדה סרני בשם המוסד לעלייה ב'. הספינה נרשמה על שם יהודי בשם פינטר.
מקום הרכישה	נמל סבונה. (Savona)
נתיב שייט לנמל ההכנה	מארץ ישראל לאיטליה.
גילוי בריטי בשלב זה	הספינה הייתה ידועה לבריטים מהפלגתה הראשונה .
ארגון הספינה להעפלה	בספינה היה מחסן אחד ובו שיכנו את רוב המעפילים. כן היו שישה תאים לשיכון הצוות, תא בחרטום וחדר אוכל. רוב הסידורים היו מן ההפלגה הראשונה .

צוות ומלואים

מפקד הספינה	משה רבינוביץ'- פלי"ם
מלואים נוספים	פנחס דפני- פלי"ם
גדעונים	שמשון לוטן.
מכשיר קשר	מתוצרת בית, נבנה ע"י רענן (רני) רובינשטיין, מיחידה 544 של הצבא הבריטי.
רב חובל	איטלקי
צוות	שמונה ימאים איטלקיים (כולל רב החובל)

העלאת מעפילים

נמל / אזור ההעלאה	באקר (Bakar) צפונית לבלגרד, יוגוסלביה.
יחס השלטונות	ידידותי מאוד, לאחר תקופה ארוכה מאז הפלגת רפיח, שבמהלכה התנגדו השלטונות להפלגות משטחם בלחץ הבריטים. הפעם אף סייעו למארגני ההפלגה.
מספר מעפילים	1002
מוצא ושיוך תנועתי	מרביתם מבולגריה וכן מארצות בלקן נוספות. השתייכותם: מפא"י 207 – השומר הצעיר- 204, מכבי צעיר- 86, ציונים כלליים- 226, רביזיוניסטים- 80, חלוץ- 174, הבלתי מפלגתיים- 35, השאר לא מאורגנים. בין העולים היו רבים מבוגרי ביה"ס אורט סופיה, רופאים, מהנדסים, רוקחים, ואקדמיים אחרים וכן טכניים ובעלי מלאכה- צעירים עד גיל 30 בממוצע.
מחנות המעפילים	במקומות שונים בבולגריה.
דרך הגעה לאזור ההעלאה	המעפילים הגיעו ברכבת מיוחדת מבולגריה עד לנמל ההעלאה. שני כלי שייט אמריקאים, Spead ו- Fire, שהפליגו מרומניה, היו מעורבים בהגעת המעפילים.
ההעלאה	המעפילים עלו לספינה בשעות הלילה, היישר מן הרכבת שחנתה במרחק כ- 500 מ' מן הספינה.
ארגון הספינה	נקבעו תפקידים, והאחריות הייתה בידי ראשי המעפילים.

ההפלגה

תאריך ושעה	18 בפברואר 1948 בשעה 8:30
נתיב ההפלגה	מבאקר (Bakar) לספלטו, שם ירדו נווט ומעפיל חולה. משם המשיכה הספינה דרך מיצר אוטרנטו (Otranto) שבין אלבניה לאיטליה, לאורך החוף היווני, האיים האיוניים קפלוניה, (Cephalonia) וזנטה (Zante) לאורך חוף חצי האי פלופונז, כף מטפון, עד האי ספינדה (Sapientza) משם לאי קיטרה (Kithira) כף סידרוס (Sidheros) בקצה הצפוני – מזרחי של כרתים, ומשם לכיוון חופי הארץ.

עימות עם הבריטים

גילוי וליווי בריטי	ב-28 בפברואר בשעה 9:00, בהיות הספינה מול חוף ניצנים, התגלתה על ידי מטוס בריטי, ומאוחר יותר הגיעה משחתת בריטית.
הכנות לעימות והוראות	ניתנה הוראה לא לגרום לעימות.
העימות ותוצאותיו	בשעה 16:50 עלו חיילים בריטים על סיפון הספינה, ועד לשעות הערב היו חמש משחתות נוספות בקירבתה. לא התחולל עימות, והספינה הפליגה תחת משמר לחיפה.
תקשורת לארץ בעימות	לא הייתה.

חילוץ מלווים

הוראות והכנות לחילוץ	מפקד הספינה נשאר במחבוא בספינה, והמלווה ירד עם המעפילים.
החילוץ	החילוץ בוצע על ידי הצוות הארץ-ישראלי שהגיע כדי לקשור את הספינה בנמל.

תוצאות

לאן הגיעו המעפילים	למחנות מעצר בריטים בקפריסין
--------------------	-----------------------------